

РІЧНИЦЯ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ ВІД ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ

День визволення України від фашистських загарбників відзначається в Україні щороку 28 жовтня. Свято встановлено «...з метою всенародного відзначення визволення України від фашистських загарбників, вшанування героїчного подвигу і жертвовності Українського народу у Другій світовій війні...» згідно з Указом Президента України «Про День визволення України від фашистських загарбників» від 20 жовтня 2009 року № 836/2009.

В історії Українського народу події Другої світової та Великої Вітчизняної війни посідають особливе місце. За своєю глибиною, трагізмом і героїкою вони помітно піднесли над іншими і набули епохального значення. Певною мірою обумовлено це й тим, що донині живі учасники війни, носії історичної пам'яті про неї – ті, хто воював зі зброєю в руках, навчався, працював, відбудовував країну. Пам'ять про війну є духовно-історичним надбанням нашого народу, що витворює підвалини його самодостатності й самобутності, і водночас, – органічно інтегрує його в загальноцивілізаційний потік, підносить до рівня інших народів, які активно творили історію.

Перемога радянських військ під Сталінградом дала частинам 1-ї гвардійської армії генерала Кузнецова змогу вступити у Ворошиловградську область в грудні 1942 року, що стало початком визволення території України.

Свого апогею битва за Україну досягла в період з осені 1943 до осені 1944 років. Саме на її території у цей період було зосереджено приблизно половину діючої Червоної армії. Наприкінці січня – початку лютого 1943 року радянське командування поставило задачу звільнення Донбасу та Харківського промислового району. Ці завдання мали виконати війська Південно-західного та Воронежського фронтів. У результаті наступальної операції 29 січня – 18 лютого 1943 року війська Південно-західного фронту звільнили територію північного Донбасу. Наступальна операція Воронежського фронту з 2 лютого по 3 березня 1943 року привела до визволення Харкова. Східна частина Донбасу до середини березня була звільнена, але в результаті контрнаступу німецьких військ 19 лютого – 25 березня 1943 року радянські війська змушені були залишити Харків та північно-східні території Донбасу і відступити за Сіверський Донецьк.

Ще під час Курської битви радянське командування видає директиву щодо визволення Донбасу, Лівобережної України, Криму та окрему директиву щодо виходу на береги Дніпра і захоплення на правому березі плацдармів для контрнаступів. Наступ під Курськом переріс у загальний стратегічний наступ радянської армії. Основний удар було спрямовано на південно-західному напрямку. Центральний, Воронежський, Степовий, Південно-західний та Південний fronti провели широкомасштабні бої за визволення Донбасу, Лівобережної України. Силами цих фронтів було взято правий берег Дніпра.

З 20 жовтня 1943 року ці fronti були перейменовані на Білоруський та I, II, III, IV Український. Натиску радянських військ німецьке командування вже не могло протиставити контрнаступ і тому змушене було перейти до оборони. Створюється так званий "Східний вал" – німецький оборонний рубіж. В результаті Ізюм-Барвенківської, Міуської, Белгородської, Харківської, Донбаської, Прип'ятської наступальної операції радянські війська підійшли до Дніпра. Першими форсували Дніпро війська 13-ої армії 22 вересня 1943 року в районі Великого Букрина. Одна з перших на рубіж Дніпра вийшла 3-я гвардійська армія генерала Рибалка. 12 жовтня 1943 року радянські війська почали наступ на Київському напрямку. 3 листопада 1943 року війська I Українського фронту генерала Ватутіна розпочали бої за Київ. Головні удари було спрямовано з Лютезького та Букринського плацдармів. Але основна увага приділялась Лютезькому. 6 листопада 1943 столицю України було звільнено. У визволенні Києва брала участь I Чехословацька окрема Бригада полковника Свободи. За мужність та героїзм в боях за Київ 65 частин було удостоєно звання Київських. Через кілька днів було звільнено Житомир.

Запеклі бої тривали на півдні України. У ході тримісячних боїв радянської армії було звільнено Запоріжжя силами II та III Українського фронтів. 14 жовтня 1943 року останні частини німців було відбито з міста, а 25 жовтня 1943 року було визволено місто Дніпропетровськ. На початку 1944 року – визволення Правобережжя України. Найбільша операція – Корсунь-Шевченківська ("Сталінград під Дніпром"). В результаті січнево-лютевого наступу 1944 року були розбиті німецькі сили під Житомиром, Кіровоградом, Рівно, Луцьком, Корсунь-Шевченківським, Нікополем та Кривим Рогом.

Новий наступ розпочався в березні 1944 року і тривав до травня. В результаті були визволені Миколаїв, Одеса, Тернопіль, Кам'янець-Подільський. 26 березня 1944 року на 1009 день з моменту нападу німцями на СРСР радянські війська вийшли на кордон з Румунією. В результаті наступальної операції 8 квітня – 12 травня 1944 року в Криму радянська армія забезпечила остаточну ліквідацію сил противника на південному фланзі фронту. В той час, як тривали бої в Білорусії, в середині липня – 29 серпня 1944 року радянські війська почали наступ на лінії Львів – Сандомир. Результатом цього наступу 27 липня 1944 року було звільнено Львів і Станіслав. 15 серпня визволяється Сандомир і далі радянські війська вийшли на східні території Польщі.

З 9 вересня по 28 жовтня 1944 року радянськими військами була здійснена Карпатська операція, яка закінчилась вигнанням фашистів з Карпат. 27 жовтня 1944 року було звільнено Ужгород, а 28 жовтня радянські війська вийшли на сучасний кордон. Уся етнічна територія України була звільнена.

Нищівний вал бойових дій двічі прокотився українськими землями, не оминувши жодного населеного пункту, понівечивши долі десятків мільйонів людей. Протягом 1225 днів і ночей Україна була ареною жорстоких кровопролитних боїв. Саме з Україною пов'язані основні, вирішальні події на всьому 4500-кілометровому радянсько-німецькому фронті, який посів центральне місце у системі фронтів Другої світової війни. *Саме в Україні вирішувалася доля війни в Європі.* Український і південноросійський напрями постійно були центральними на Східному фронті, на всьому європейському театрі воєнних дій аж до кінця 1944 р. Саме тут проводилася більшість великомасштабних операцій 1941-1944 років, які, зрештою, вирішили долю всієї війни.

У 1941–1944 роках на українській землі були зосереджені головні сили вермахту – від 57,1 до 76,7% загальної кількості дивізій. 607 з них було розгромлено саме на території України. У ході визволення України – протягом січня 1943 – жовтня 1944 років на території України радянськими військами проведено 15 наступальних операцій, із них 11 стратегічних і 4 фронтові, найважливішими з яких стали: Воронежсько-Харківська (13 січня – 3 березня 1943 р.), Донбаська 13 серпня – 22 вересня 1943 р.), Чернігівсько-Полтавська (26 серпня – 30 вересня 1943 р.), Корсунь-Шевченківська (24 грудня 1943 – 17 лютого 1944 р.), Львівсько-Сандомирська (13 липня – 29 серпня 1944 р.).

Україна з самого початку Другої Світової війни була її ареною; сотні тисяч українців 1939 року брали активну участь у бойових діях у складі Війська Польського та Червоної армії. Власне, українські землі стали ареною бойових дій іще до початку війни (Карпатська Україна, березень 1939 року). Надалі українці були у складі польської (під орудою еміграційного уряду) та канадської армій; вони брали участь у русі Опору на територіях Франції, Італії і самої Німеччини. Українці були не лише у складі Червоної армії (у різні періоди від третини до чверті особового складу), а й комуністичного Війська Польського та чехословацької армії.

Український народ зробив значний внесок у перемогу: 6 млн. українців брали участь у боях у складі Червоної Армії (до двох мільйонів українців було мобілізовано до Червоної армії лише впродовж 1939-40 років), кожний другий з них загинув, кожний другий з живих – залишився інвалідом. 2072 чоловіки отримали почесне звання Героя Радянського Союзу. 32 з них двічі, із 7 млн. нагород 2,5 млн. отримали українці. З 15 фронтів, що діяли за часів війни, більше половини очолювались українцями. В Україні діяло 60 партизанських з'єднань, біля 2 тис. підпільних груп.

Загальні демографічні втрати України, які включають убитих у боях, померлих у концтаборах, депортованих, евакуйованих та емігрантів, становили 14,5 млн. чол.

Україна в ході Великої Вітчизняної війни зазнала більше руйнувань, ніж будь-яка інша європейська країна. Відступаючи з України, фашисти вдавалися до тактики «спаленої землі», тобто знищували за собою все, що б міг використати противник. Як наслідок, тільки безпосередні збитки, завдані господарству республіки, становили 285 млрд. крб. в цінах 1940 р. (загальні збитки СРСР становили 679 млрд. крб., з яких 255 млрд. – Росії). Ця сума вп'ятеро перевищувала асигнування УРСР на будівництво нових заводів, фабрик, залізниць, електростанцій, шахт, радгоспів та інших державних

підприємств протягом останніх п'ятнадцяти довоєнних років. Загальна ж сума збитків, яких зазнали населення й господарство України, становила 1,2-1,5 трлн крб. – понад 40% національного багатства. На руїни було перетворено 720 великих і малих міст та 28 тис. сіл України (близько 250 сіл зазнали долі Хатині), 16,5 тис. промислових підприємств, 18 тис. лікувальних установ, 33 тис. шкіл, технікумів, вузів і науково-дослідних інститутів, 19 тис. бібліотек, понад 30 тис. колгоспів, радгоспів. Десять мільйонів чоловік залишилися без даху над головою.

Економічне становище українських земель значно ускладнювалося тим, що на початку війни відбувалася масова евакуація на Схід заводів, робітників та інженерів. Всього з України було вивезено в Росію, Середню Азію та інші регіони СРСР майже 1 тис. заводів та понад 4 млн. осіб. Крім того, з України евакуйовані 30 212 тракторів, майже все обладнання з українських електростанцій, більше 6 млн. голів худоби, 1,6 млн. т шкур, хутра тощо. У Донбасі було затоплено усі шахти, знищено промислові об'єкти Дніпрельстану, всі 54 домни, висаджено у повітря мости, зруйновано залізниці, телеграфні лінії тощо. Все це негативно позначилося на життєвому рівні населення, яке залишалося на окупованій німцями території. З усього, що було евакуйоване під час війни з України, поверталася незначна частина.

ДЕНЬ ЗАХИСНИКА УКРАЇНИ

Відповідно до Указу Президента України від 23.08.2015 № 497/2015 “Про відзначення у 2015 році Дня захисника України”, з метою належного вшанування бойового подвигу, самовідданості громадян, які присвятили своє життя служінню Українському народу, посилення суспільної уваги та турботи про захисників рідної землі, збереження та розвитку національних військових традицій в Дніпропетровській області з 05 по 18 жовтня передбачено проведення ряду заходів з нагоди Дня захисника України.

День Захисника України — це свято усіх, хто покликаний захищати свою Батьківщину, це свято, яке увібрало в себе багаті і славні традиції, уособлює мужність і героїзм оборонців та визволителів рідної землі на всіх етапах її історії.

Цього дня ми знову повертаємося пам'яттю і серцем до грізних і незабутніх сторінок минулого, щоб ще раз осягнути, кому зобов'язані мирним небом над головою, можливістю жити і рости дітей та онуків.

Це справжнє свято мужності й самовідданості, свято лицарства і благородства, якими володіють справжні оборонці, визволителі й захисники України, водночас стало уособленим святом усіх чоловіків.

Це свято кожного, хто в той чи інший час віддав свої знання, силу, мужність і професіоналізм справі захисту нашої держави.

Це свято - насамперед вияв любові і пошани до тих, хто у кровопролитних битвах захищав нашу Батьківщину, відстоював свободу і незалежність в ім'я майбутнього.

Наша історія багата на вияви ратної слави. Крізь віки і покоління в народі зберігається вдячність до славних звитязців, імена і подвиги яких навіки закарбовані в літописах і переказах, увінчані у назвах міст і сіл.

Враховуючи, що на Сході країни вже другий рік триває неоголошена війна, у зв'язку з відзначенням свята основна увага має бути прикута до конкретних захисників України – воїнів усіх силових відомств, добровольчих підрозділів, а також до ветеранів та майбутніх оборонців України.

Історична доля так розпорядилася, що нерідко українцям доводилося воювати, проте завжди вони залишалися патріотами України і вірили в щасливе життя на своїй землі.

БЕЗПЕКА ПРИ ВИКОРИСТАННІ ГАЗОВИХ ТА ОПАЛЮВАЛЬНИХ ПРИЛАДІВ

Самовільне втручання абонентів у систему газопостачання – є основою причиною нещасних випадків. Не останнє місце в статистиці нещасних випадків займають також ті, що пов'язані з порушенням правил безпечного користування побутовими газовими приладами. Залишені без догляду, часто недоукомплектовані згідно до технічних вимог, прилади спричиняють загазованість приміщень, квартир, під'їздів, підвалів, що може викликати загоряння та вибух газокисневої суміші.

Останній трагічний випадок стався 18 серпня у с. Миколаївка, Новомосковського району де внаслідок недотримання правил пожежної безпеки та безпечної експлуатації газового обладнання у приміщенні літньої кухні сталася пожежа – загинуло три особи (з них одна дитина).

Відповідно до вимог чинного законодавства, газопостачальна компанія безкоштовно обслуговує газопровід лише до впускного вентиля абонента і, відповідно, несе повну відповідальність за його технічний стан. Усе газообладнання, що знаходиться по той бік впускного вентиля є власністю абонента і обслуговується спеціалістами газопостачальника за окрему платню і за заявкою власника. Нажаль, певна частина користувачів не вважає за потрібне з цим рахуватися і, в кращому випадку, взагалі нічого не робить задля утримання системи в належному технічному стані, в гіршому – намагається самотужки, без відповідного дозволу, проводити ремонтні та профілактичні роботи. Як наслідок, такі «ентузіасти» страждають самі, і стають причиною відключення газу іншим абонентам.

Для запобігання нещасних випадків при користуванні газовими водонагрівачами і опалювальними приладами

ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ:

- користуватися газовими водонагрівачами й опалювальними приладами при відсутності тяги й при зворотній тязі, тому що можливе отруєння чадним газом;
- користуватися несправними газовими приладами;
- самостійно ремонтувати несправності;
- включати газові прилади дітям, а також особам, що не пройшли спеціального інструктажу;
- прикріплювати до водонагрівача, до опалювального приладу й газопроводів сторонні предмети;
- вмикати газові прилади при несправній автоматичній безпеці.

НЕОБХІДНО:

- тримати водонагрівачі й опалювальні прилади в чистоті і справному стані;
- систематично перевіряти тягу в димоході перед вмиканням і під час роботи газового приладу та не включати його при відсутності тяги;
- слідкувати за своєчасною періодичною перевіркою й прочисткою димоходу та вентиляційних каналів;
- при несправності водонагрівача чи опалювального приладу відключити газ і викликати робітника газового господарства.

При виявленні запаху газу

НЕОБХІДНО:

- закрити кран перед газовими приладами й на приладах;
- відкрити двері й вікна, зробити протяг, щоб провітрити приміщення;
- не допускати в приміщенні відкритого вогню, паління, не вмикати й не вимикати електричні прилади й освітлення для запобігання появи іскри;
- покинути приміщення й не дозволяти вхід іншим людям;
- повідомити про витік газу в аварійно-диспетчерську службу за телефоном 104.

Чималу загрозу безпеці життя людей несе, також, несвоєчасне та неякісне обслуговування димових та вентиляційних каналів.

При неповному згорянні газів, тобто при браку кисню, виділяється окис вуглецю CO (чадний газ), який не має кольору і запаху і є високотоксичним. Після декількох вдихів повітря, яке містить за об'ємом всього 1 відсоток окислу вуглецю, настає втрата свідомості і через 1-2 хвилини – смерть.

Причиною порушення тяги можуть стати завали і обмерзання димарів, попадання в них сторонніх предметів. Як наслідок - чадний газ, не знайшовши виходу, поширюється по приміщенню і може стати причиною отруєння.

Тому будьте пильні – не шкодуючи часу систематично самостійно очищайте кишені димарів, перевіряйте тягу перед кожним розпалюванням і періодично під час роботи газового приладу. Огляньте і переконайтеся в цілісності оголовків димарів, адже з часом цегляні димарі можуть руйнуватися. Обмерзання димарів відбувається через відсутність на них відповідної ізоляції. При

цьому погіршується тяга для нормального горіння газу в опалювальному або водонагрівальному приладі.

Щоб перевірити та відремонтувати димоходи та вентиляційні канали, необхідно звернутись до спеціалізованої організації, яка має ліцензію та дозвіл Держгірпромнагляду.

Після перевірки чи ремонту складається акт про стан димоходів і вентиляційних каналів, який потрібно зберегти для надання газовому господарству.

Для запобігання утворення чадного газу необхідно:

1. Своєчасно регулювати газові пальники – полум'я повинно бути синього або фіолетового кольору. Жовте полум'я – це ознака неповного згорання газу, тому необхідно відрегулювати подачу повітря в пальник.

2. Використовувати газові прилади при достатній тязі в димоходах та виконанні щорічної прочистки димових та вентиляційних каналів.

3. Вмикати газові прилади при відчиненій кватирці або встановленому на провітрювання вікні.

4. Експлуатувати газові прилади тільки зі справною автоматикою безпеки.

При всіх нещасних випадках, пов'язаних з використанням газу (вибухах, пожежах, отруєннях), необхідно подзвонити в одну із служб: швидку медичну допомогу - 103, пожежну - 101, газову - 104, міліцію - 102. Пам'ятайте: кожна з цих служб повідомить інші про те, що трапилося, і вони прибудуть на місце події.

До прибуття швидкої необхідно надати долікарську допомогу потерпілим.

При опіках. Необхідно винести потерпілого в безпечне місце і захистити уражені ділянки тіла від зовнішнього середовища. Як захисні засоби необхідно використовувати стерильні матеріали (бинт, марлю) свіжовипрані і вигладжені простирадла, покривала, скатертини. Не допускати очищення шкіри від прилиплого або пригорілого одягу, відкриття уражених ділянок тіла, оскільки при цьому в рану можна занести інфекцію.

Опіки часто супроводжуються шоком. Рекомендовані заходи: дати потерпілому випити до 20 крапель Зеленіна і валеріанової настоянки, можна пити каву або міцний чай. Забезпечити спокій до приїзду лікаря.

При отруєнні чадним газом і удушенні негайно відкрити вікна, викликати швидку допомогу і до її прибуття потерпілого треба винести або вивести на свіже повітря, покласти на рівне місце, усунути все, що утрудняє його дихання (розстібнути комір, ослабити пояс), тепло укрити і стежити за його станом. При необхідності дати понюхати нашатирний спирт, робити штучне дихання.

ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПОСЛУГИ ДЕПАРТАМЕНТУ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ ТА ПОРЯДОК ЇХ НАДАННЯ ЧЕРЕЗ ЦЕНТР НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ

Департамент економічного розвитку облдержадміністрації надає 5 видів адміністративних послуг: ліцензія на здійснення суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності експорту товарів; ліцензія на здійснення суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності імпорту товарів; разова (індивідуальна) ліцензія на здійснення суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності зовнішньоекономічних операцій; державна реєстрація (перереєстрація) іноземних інвестицій та її анулювання; державна реєстрація договорів (контрактів) про спільну інвестиційну діяльність за участю іноземного інвестора.

Переліки документів, необхідних для отримання кожної із зазначених послуг, та особливості їх підготовки визначаються відповідними нормативно-правовими актами.

Всі послуги надаються виключно через Центр надання адміністративних послуг Дніпропетровської міської ради “Правобережний”, що розташований за адресою: м. Дніпропетровськ, просп. Карла Маркса, 75 (1-й поверх), контактний телефон: (056) 742-84-08 та “Лівобережний”, що розташовано за адресою: м. Дніпропетровськ, просп. Імені Газети “Правда”, 42 (5-й поверх) контактний телефон: (056) 742-24-67.

Видача ліцензій на імпорт (експорт) товарів регулюється такими нормативно-правовими актами: Закон України “Про зовнішньоекономічну діяльність” (зі змінами), постанова Кабінету Міністрів України від 14.01.2015 № 1 “Про затвердження переліків товарів, експорт та імпорт яких підлягає ліцензуванню, та квот на 2015 рік” та наказ Міністерства економіки України

від 14.09.2007 № 302 “Про затвердження нормативно-правових актів щодо ліцензування імпорту товарів та внесення змін до Порядку розгляду заявок на видачу ліцензій у сфері нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності в Міністерстві економіки України”.

Термін видачі ліцензій складає від 10 робочих до 30 календарних днів у залежності від форми ліцензування.

Разова (індивідуальна) ліцензія регулюється такими нормативно-правовими актами: Закон України “Про зовнішньоекономічну діяльність” зі змінами), наказ Міністерства економіки України від 17.04.2000 № 47 “Про затвердження положення про порядок видачі разових (індивідуальних) ліцензій”.

Термін видачі разової (індивідуальної) ліцензії складає 15 робочих днів.

Державна реєстрація (перереєстрація) іноземних інвестицій та її анулювання регулюється такими нормативно-правовими актами: Закон України від 19.03.1996 № 93/96-ВР “Про режим іноземного інвестування” та постанова Кабінету Міністрів України від 06.03.2013 № 139 “Про затвердження Порядку державної реєстрації (перереєстрації) іноземних інвестицій та її анулювання”.

Строк реєстрації (перереєстрації) іноземних інвестицій та її анулювання складає 7 днів.

Державна реєстрація договорів (контрактів) про спільну інвестиційну діяльність за участю іноземного інвестора регулюється такими нормативно-правовими актами: постанова Кабінету Міністрів України від 30.01.1997 №112 “Про затвердження Положення про порядок державної реєстрації договорів (контрактів) про спільну інвестиційну діяльність за участю іноземного інвестора” (зі змінами та доповненнями) та наказ Міністерства зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі України від 20.02.1997 № 125 “Про заходи Міністерства зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі України щодо забезпечення виконання постанови Кабінету Міністрів України від 30.01.1997 № 112”.

Строк реєстрації складає 20 робочих днів.

У 2015 році департаментом економічного розвитку було надано 42 адміністративні послуги (34 разових (індивідуальні) ліцензії та 8 інформаційних повідомлення щодо реєстрацій іноземних інвестицій).

Упродовж I півріччя 2015 року було проведено 3319 процедур закупівель товарів, робіт і послуг.

Загальна сума коштів, заявлена замовниками для закупівель, склала 3662,0 млн грн.

За видами процедур проведено:

відкритих торгів – 1305,

запитів цінових пропозицій – 376,

переговорних процедур закупівель – 1638.

Усього проведено 1681 конкурентних процедур закупівель, що складає 50,6% від загальної кількості процедур.

Кількість учасників, які подали пропозиції для участі у процедурах закупівель, становила 5691.

Було укладено 3252 договори на закупівлю товарів, робіт і послуг.

СТАН РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОГРАМ ЖИТЛОВОГО БУДІВНИЦТВА В ОБЛАСТІ У 2015 РОЦІ

Для підвищення рівня забезпечення громадян житлом, які потребують поліпшення житлових умов у відповідності до державної програми забезпечення молоді житлом, підтримки індивідуального житлового будівництва на селі, а також Стратегії розвитку Дніпропетровської області на період до 2020 року затверджена рішенням обласної ради від 23.01.2015 № 609-29/VI регіональна програма розвитку житлового будівництва у Дніпропетровській області на період на 2015 – 2020 роки.

Метою Програми є реалізація житлового будівництва в частині розв'язання житлової проблеми шляхом створення сприятливих умов для розвитку молодіжного будівництва, удосконалення механізмів придбання житла і забезпечення на цій основі подальшого розвитку системи іпотечного житлового кредитування, забезпечення населення області благоустроєним, комфортабельним житлом, яке відповідає сучасним стандартам, розв'язання житлових проблем усіх верств населення області, у тому числі індивідуального житлового будівництва на селі.

На зазначену програму на 2015 рік передбачено за рахунок коштів обласного бюджету 1573,337 тис грн, у тому числі:

Надання пільгового довгострокового кредиту громадянам на будівництво (реконструкцію) та придбання житла – 755,641 тис грн;

Надання державного пільгового кредиту індивідуальним сільським забудовникам – 817,696 тис грн.

ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ ТА РОЗВИТОК ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ

На теперішній час світ зіткнувся з проблемою: традиційні джерела енергії вичерпуються. Крім того, їх використання створює чимало проблем та шкодить навколишньому середовищу. Тому, сьогодення світова тенденція використання зеленої енергетики та зеленої економіки. Впровадження сучасних енергоефективних технологій допомагає заощаджувати традиційні ресурси та переходити на відновлювані джерела енергії. Крім того, енергоефективні технології є екологічно безпечні та не забруднюють довкілля. Слід зазначити, що економічне зростання України напряду залежить від рівня забезпечення енергоносіями, потенціалу енергоефективності та рівня їх використання у всіх галузях національної економіки. Вирішення цих питань потребують спільної праці держави, бізнесу та міжнародних організацій, які мають знання, технології та інвестиції.

Серед досягнень України у сфері енергоефективності та відновлюваної енергетики слід відмітити програму державної підтримки населення до впровадження енергоефективних заходів, яка вже успішно діє і користується попитом. Завдяки, зазначеній програмі населення, яке вирішило провести заходи з підвищення енергоефективності житла, зможе знайти для себе необхідний «енергоефективний продукт», а держава відшкодує 20 % суми кредиту на заміну газових котлів, 30 % — на енергоефективне обладнання та матеріали для індивідуальних власників та 40 % — для ОСББ та ЖБК, а також 70 % — для тих, хто отримує субсидію. Консультації про порядок отримання компенсації за кредитами, взятими на придбання обладнання та/або матеріалів, що підвищують теплову ефективність житла можна отримати у Call-центрі Державного агентства з енергоефективності та енергозбереження України щоденно з 09:00 до 17:30 за телефоном (044) 292-32-57 та e-mail: energoeffect@sae.gov.ua, а також у відділеннях банків - учасників програми, а саме ПАТ “Державний ощадний банк України”, ПАТ “Державний експортно-імпортний банк України”, ПАТ АБ “Укргазбанк”.

У цьому році державою зроблені певні кроки для покращення ситуації з енергоефективністю бюджетних установ. Адже, це один з найенергоємніших секторів економіки. Верховною Радою України прийнято Закони України “Про запровадження нових інвестиційних можливостей, гарантування прав та законних інтересів суб’єктів підприємницької діяльності для проведення масштабної енергомодернізації” № 327-19 від 09.04.2015 та “Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо запровадження нових інвестиційних можливостей, гарантування прав та законних інтересів суб’єктів підприємницької діяльності для проведення масштабної енергомодернізації” № 328-19 від 09.04.2015, які дозволять залучити інвестиції у енергоефективність бюджетних установ та провести їх енергомодернізацію. Для реалізації зазначених законів розробляються відповідні підзаконні нормативно-правові акти, зокрема, на офіційному сайті Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України 05.08.2015 розміщено Проект постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження Примірного енергосервісного договору” для обговорення та аналізу регуляторного впливу. Механізм надання енергосервісних послуг дозволить приватному бізнесу залучати інвестиції в енергоефективність бюджетних установ, створити ринок енергосервісу, тисячі робочих місць, а також збільшити надходження до бюджетів усіх рівнів. Впровадження енергосервісу – є пріоритетним напрямком виконання заходів з енергозбереження та енергоефективності у Дніпропетровській області. Впровадження енергосервісних договорів в бюджетних установах є вимогою Директиви Європейського Парламенту 2006/32/ЄС, яку Україна зобов’язувалася виконати ще у 2012 році.

Для розвитку відновлюваної енергетики прийнято Національний план дій з відновлюваної енергетики на період до 2020 року. Його виконання в повному обсязі дасть можливість збільшити частку енергії, виробленої з альтернативних видів палива з 4,5% у 2013 році до 11% у 2020 році. Крім того, Верховною Радою вже прийнято Закон України “Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення конкурентних умов виробництва електроенергії з альтернативних джерел енергії” № 514-19 від 04.06.2015. 7 жовтня 2015 року Урядом схвалено проект Закону України “Про внесення змін до статті 19 Закону України “Про тепlopостачання” щодо укладення довгострокових договорів на

постачання теплової енергії”, який стимулюватиме заміщення газу при виробництві тепла і його постачання бюджетним установам. А саме: проектом Закону запроваджуються положення, які надають правові гарантії інвесторам повернути кошти, вкладені в реалізацію проектів, пов’язаних з використанням альтернативних джерел енергії та альтернативних видів палива. Дані гарантії реалізовуватимуться шляхом укладення з бюджетними установами довгострокових договорів на постачання теплової енергії, строк дії яких буде не меншим ніж строк окупності відповідних інвестиційних заходів (не менше 5 років).

Необхідно також зазначити, що на теперішній час на території України діють наступні нормативно-правові акти, спрямовані на стимулювання виробництва та використання альтернативних видів палива.

1. Звільнення від оподаткування прибутку підприємств-виробників біопалива, отриманого ними від продажу біопалива (*пункт 15 підрозділу 4 розділу XX Податкового Кодексу України*).

2. Звільнення від оподаткування прибутку підприємств від діяльності з одночасного виробництва електричної і теплової енергії та/або виробництва теплової енергії з використанням біологічних видів палива (*пункт 15 підрозділу 4 розділу XX Податкового Кодексу України*).

3. Звільнення від сплати податку на додану вартість операції з імпорту за кодами УКТ ЗЕД, визначеними статтею 7 Закону України “Про альтернативні види палива”, техніки, обладнання, устаткування, що використовуються для реконструкції існуючих і будівництва нових підприємств з виробництва біопалива (*пункту 2 підрозділу розділу XX Податкового Кодексу України*).

4. Звільнення від оподаткування прибутку підприємств, отриманого ними від господарської діяльності з видобування та використання газу (метану) вугільних родовищ, що здійснюється відповідно до Закону України “Про газ (метан) вугільних родовищ” (*пункт 16 підрозділу 4 розділу XX Податкового Кодексу України*).

5. Звільнення від оподаткування прибутку підприємств, отриманого від продажу на митній території України товарів власного виробництва за переліком, встановленим Кабінетом Міністрів України, зокрема, устаткування, що працює на відновлюваних джерелах енергії, та устаткування для виробництва альтернативних видів палива (*пункт 158.1 статті 158 розділу III Податкового Кодексу України, постанова Кабінету Міністрів України від 28.09.2011 № 1005*).

6. Надання компенсації різниці в тарифах на виробництво теплової енергії для населення на теплогенеруючих установках (крім теплоелектроцентралей, теплоелектростанцій і атомних електростанцій) з використанням будь-яких видів палива та енергії (за винятком природного газу) (*постанова Кабінету Міністрів України від 09.07.2014 № 293 “Про стимулювання заміщення природного газу у сфері тепlopостачання”*).

7. Надання компенсації різниці в тарифах на виробництво теплової енергії для установ та організацій, що фінансуються з державного і місцевих бюджетів, на теплогенеруючих установках (крім теплоелектроцентралей, теплоелектростанцій і атомних електростанцій) з використанням будь-яких видів палива та енергії (за винятком природного газу) (*постанова Кабінету Міністрів України від 10.09.2014 № 453 “Про стимулювання заміщення природного газу під час виробництва теплової енергії для установ та організацій, що фінансуються з державного і місцевих бюджетів”*).

8. Стимулювання населення до впровадження енергоефективних заходів шляхом відшкодування частини тіла кредиту, залученого на придбання котлів з використанням будь-яких видів палива та енергії (за винятком природного газу та електроенергії (крім електричного теплоаккумуляційного обігріву та гарячого водопостачання) та відповідного додаткового обладнання і матеріалів до них, а також залученого для придбання енергоефективного обладнання та/або матеріалів, які підвищують енергоефективність житла.